

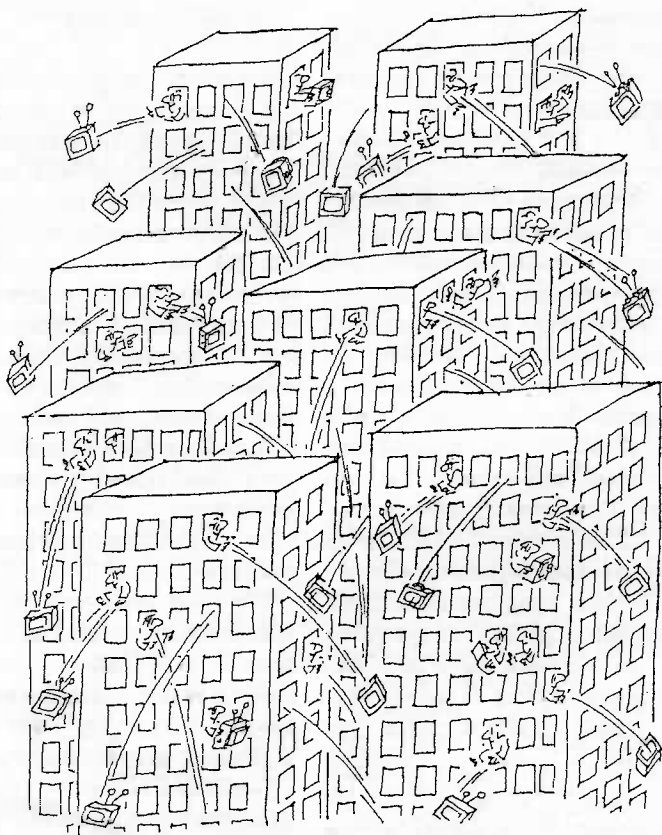
ZPRAVODAJ

SBORŮ ČESKOBRATRSKÉ CÍRKVE EVANGELICKÉ V OSTRAVĚ

Oni krále vyslechli a dali se na cestu.
A hle, hvězda, kterou viděli na východě,
šla před nimi, až se zastavila nad místem,
kde bylo to dítě.

**Když spatřili hvězdu,
zaradovali se velikou radostí.**

Matouš 2,9-10

BIBLICKÝ ÚVODNÍK

„I porodila Maria svého prvorozeného syna, zavinula jej do plenek a položila do jeslí, protože se pro ně nenašlo místo pod střechou.“

Lk 2,7

Je to drsný a syrový příběh. Pokud jej tradice nazvala jako pastorelu (= příběh z klidného pastýrského života), pak za tím musel být obecný lidský sklon k barvotisku anebo... hlubší vidění věci.

Co podepírá naše srdce, když dovede toto číst s radostí, a zapomene přitom na zjevnou zimu a nepohodu takové situace? Odkud vniká do příběhu teplo? Je to možná nejdříve popsaná rodinná pohoda, nad kterou se zaradujeme. Dva poutníci se i při pozdním Mariině těhotenství vydávají společně na cestu do Betléma, a zde, přes bezohlednost ostatních, učiní sobě domov třeba i ze stáje. To není pro nás obraz nepůsobilý, a na některé jeho rysy si možná při našich domácích Vánocích, dodnes rodinných svátcích, vzpomeneme. Druhou a obsažnější radostí v příběhu však je, že se toto vše děje z Boží vůle. Až máme strach, aby nám z této samozřejmé, a mnoha nebeskými jevy dokreslené jistoty Boží péče, nevypadlo jako nepochopitelné tak těžce vybojované rodinné štěstí Josefa a Marie. Vždyť je to vždycky tak - dovedeme si představit, že rodina, pokud je semknutá, dokáže přestát mnohé nesnáze. Dovedeme také v širokých rozměrech mluvit o Boží lásce, která každou rodinu obklopuje. Ale co s těmi rušivými těžkostmi, které leží v prostoru

mezi obojí radostí - rodinnou a Boží? Proč Bůh neobměkčil srdce hoteliérů, proč nezasáhli vojáci, kteří měli na spořádanost sčítání lidu dohlížet? Jak tyto a další, dnes podobné i jiné problémy přijmout a pochopit? Proč je Boží láska neroztopí, také neprohřeje? Zbývá tady ještě mnoho místa k našim modlitbám i činům. Snad všichni z nás najdou o Vánocích pár blízkých, s kterými se budeme moci potěšit. Ve společenství sboru si budeme připomínat nadějně obzory Boží lásky. Buďme pozorní, aby z našeho vědomí nikdo a nic nevypadlo. Abychom dovedli vidět všechno a všechny zahrnuté do Boží lásky. Ale abychom dovedli také každému přát a některým dopřát teplo lidského přijetí. Myslím teď na opuštěné lidi u nás ve sboru, ale i na jiné v nemocnicích, ústavech, věznicích, na ostravské bezdomovce.

Náš příběh stojí na začátku evangelia - radostné zvěsti - a nese už v sobě mnohé z jeho podstatných rysů. Stinnými podtóny ukazuje nápadně k Velikonocím. Také zde, pozemsky nakonec, kolem Ježíše zůstane jen pár nejvěrnějších, také zde, kolem kříže, se musíme ptát: nevypadává toto dění ještě z Boží slávy? Ale také tady, díky Pánu Bohu, se Boží sláva ve vzkříšení rozzáří. Odtud dostává církev radost, sílu i odvahu.

Aleš Wrana

**V té světlé noci Ježíš,
novorozené Dítě,
změnil noc mé duše v proudy
světla...**

**V té noci, kdy se stal slabým
a trpícím z lásky ke mně,
učinil mě silnou a odvážnou.**

Terezie z Lisieux

K ÚVAHÁM

VÁNOCE

... Mnoho lidí je zatíženo vánoční sentimentalitou, která má málo společného s biblickou zvěstí o Ježíšově narození.

Nic ovšem nelze namítat proti krásnému zvyku rodinné večeře o vigílii (=předvečeru) svátku narození Páně; je totiž vzácným zbytkem domácí liturgie (bohoslužebného obřadu). Počíná modlitbou a četbou perikopy o narození Páně (Lk 2,1-20), kterou čte nejmladší člen rodinného společenství...

Bonaventura Bouše

CO PRO MĚ ZNAMENÁ MODLITBA

Svůj život jsem neprožil zrovna křesťanským způsobem a za mnohé své skutky se dnes hluboce stydím. Proto jsem byl několikrát na dně svých psychických sil. Když jsem před několika lety opět nevěděl, jak dál, zptala se mě jedna známá, jestli jsem se zkusil pomodlit. Tenkrát jsem se tomu zasmál. Za několik měsíců potom se mi dostalo do rukou Evangelium podle Lukáše. Tam jsem si poprvé přečetl modlitbu „Otčenáš“. A tehdy večer jsem se opravdu pomodlil. Moje první modlitby byly prosebné (volání žízňivého na poušti). Začal jsem navštěvovat bohoslužby jak v katolických kostelích, tak i shromáždění evangelická a v Armádě spásy. Dnes jsem již pokřtěn a na nedělní kázání se vždy těším. Samozřejmě, že zápasím sám se sebou a svou hříšností, musím otevřeně přiznat, že tento boj často prohrávám. Získal jsem však v tomto boji velkého pomocníka: Víru a modlitbu!

Dnes nejen prosebnou, ale i děkovnou a přímluvnou. Člověk je tvor hříšný, některý více, jiný méně, ale všichni máme možnost v těžkých chvílích i při radostných událostech pokleknout a volat: „Abba - Otče, děkujeme ti“ nebo „pomoz nám“. A budeme vyslyšeni!

Drahý Bože, vyznávám, že jsem proti tobě hřešil. Chci se odvrátit od svých hříchů. Otevřeně přijímám Ježíše Krista jako svého Spasitele a Pána. Chci žít pro něho a sloužit jemu z celých svých sil. Věřím, že mě povedeš cestami spravedlnosti ne podle mé, ale Tvé vůle. Věřím, že mi Duch svatý pomůže utlumovat mé lidské touhy a dá mi sílu setrvat ve Tvé blízkosti, daleko od mých starých hříšných cest. Amen.

Vasil Kuzmič

NENAŠLO BY SE MÍSTO POD STŘECHOU?

V průběhu mé dosavadní dvouleté práce ve společenstvích ostravských sborů jsem byl mnohokrát mile potěšen otevřeností ostravských evangeliků. O to více mne mrzí jedna výjimka potvrzující pravidlo, totiž je malý zájem při různých akcích přijmout do domácnosti hosty k přenocování. Před letošním Ostravským listopadáním se z celého sboru přihlásili dvě rodiny! Kde je chyba? Snad ne v nedůvěře vůči hostům? Uznávám - jsou to většinou mladí lidé, které jste nikdy dříve neviděli. Ale jsou to lidé vesměs slušní, otevření a velice vděční za jakoukoliv maličkost. Nebo nemáte k poskytnutí noclehu kapacitu? Opět uznávám - ne každý bydlí ve velkém bytě (třeba farářském) a nemůže ubytovat 5 nebo 7 lidí (jak jsme to nakonec s manželkou a s manželi Wranovými museli

udělat). Ale přijmout dva nocležníky? To přece není takový problém. Vždyť mají sebou téměř vždy spacák a nepohrdnou ani místem na zemi na teplém koberci. Anebo je chyba v nás - dáváme Vám o potřebě noclehů vědět pozdě?

Z vlastních zkušeností vím, jak obohacující bylo pro mne každé takové setkání, jak rychle jsme k sobě s hostiteli na podobných akcích nacházeli cestu navzdory všem věkovým i názorovým rozdílům. Co vy na to? Čekám na Vaše ohlasy s nadějí, že příště bude líp.

Roman Mazur

OSOBNÍ BŮH

Jedním z našich problémů je to, že málokterý z nás si vytvoří výrazné osobní život. Všechno dostáváme jakoby z druhé ruky - dokonce i naše emoce. Velmi často se musíme spoléhat na cizí informace, abychom vůbec mohli sami existovat. Když přijímáme to, co nám říká lékař, vědec nebo farmář, je to otázka důvěry. Nedělám to rád. Je to však nevyhnutelné, protože oni vědí o životě něco důležitého, co já neznám. Jak vypadají mé ledviny, jak účinkuje cholesterol a jak se pěstují kuřata, to všechno mi stačí vědět z druhé ruky.

Když však jde o význam a smysl života, pak informace z druhé ruky nestačí. Nemohu žít s převzatou vírou v převzatého Boha. Potřebuji osobní a jedinečné sdělení, setkání, mám-li se probudit k životu.

Pro naše duchovní zdraví a duchovní růst je tedy nezbytné, abychom si vytvořili osobní, vlastní vztah k Bohu a nelpěli na tom, co jsem zdědili po rodičích.

Alan Jones

SBOROVÁ SHROMÁŽDĚNÍ O VÁNOCÍCH

4. NEDELEADVENTNÍ / 20.12.1998

8.30 služby Boží s vánočním programem dětí a mládeže

ŠTĚDRÝ DEN / 24.12.1998

15.30 služby Boží

1. VÁNOČNÍ SVÁTEK / 25.12.1998

8.30 služby Boží s vysluhováním sv. Večeře Páně

2. VÁNOČNÍ SVÁTEK / 26.12.1998

8.30 služby Boží spolu se Slezskou evangelickou církví a.v.

NEDELE / 27.12.1998

8.30 služby Boží

ZÁVĚR ROKU / 31.12.1998

15.30 služby Boží

NOVÝ ROK / 1.1.1999

8.30 služby Boží s vysluhováním sv. Večeře Páně

NEDELE / 3.1.1999

8.30 slavnostní služby Boží s vysluhováním sv. Večeře Páně ke spojení ostravských sborů

Všechna shromáždění se konají v sále Třanovského, Husovo náměstí 3, Moravská Ostrava.

Členům sborů, kteří se nemohou pro nepohyblivost zúčastnit bohoslužebných shromáždění, nabízíme návštěvu doma s vysluhováním sv. Večeře Páně. (Platí samozřejmě i mimo vánoční období.)

Návštěvu domluvte na telefonním čísle 612 29 43.

ZPRAVODAJ / 2

SBORŮ ČESKOBRATRSKÉ CÍRKVE
EVANGELICKÉ V OSTRAVĚ,
BYL VYDÁN V PROSINCI 1998